Unzine

Broj 05.

Pjesme

01 / Ciklus sirijskog filma.

Od 11. rujna do 5 listopada, u Galeriji Nova, u Teslinoj 7, u Zagrebu
trajao je ciklus sirijskog filma.

Sirijska kinematografija uglavnom je nepoznata. Premda su neki filmovi prikazivani na međunarodnim filmskim festivalima, ovo je prvi program usmjeren isključivo na bogatu sirijsku kinematografiju. Galerija Nova predstavlja program sirijskog filma koji uključuje igrane, dokumentarne i kratke filmove najugledniji sirijskih redatelja i mladih talenata, koji je organizirala neprofitna organizacija ArteEast, koju je 2003. u New Yorku osnovala skupina filmskih redatelja, teoretičara, umjetnika i edukatora s ciljem promocije umjetnosti i kulture Bliskog istoka u Sjedinjenim Američkim Državama.

Sirijski film bavi se društvenim i političkim tenzijama suvremenog sirijskog društva oblikujući nezavisnu, kritiku i cesto subverzivnu kinematografiju izloženu cenzuri jednopartijskog sustava države koja aktivno suzbija glasove nezadovoljstva i promovira službenu dogmu. Opirući se zavodljivim i lukrativnim izazovima tržišne paradigme koja vlada sve izraženijim apetitom za "svjetskim filmom", osobito za filmom zemalja Trećeg svijeta, sirijska kinematografija stvorila je djela koja se ne ustežu biti duboko ukorijenjena u lokalnom kontekstu, istodobno odbacujući gotove formule na cijeni medu ljubiteljima kinematografije Trećeg svijeta. Upravo zbog odanosti društvenom i političkom svijetu koji oblikuje i predstavlja, sirijski film govori i univerzalnim filmskim jezikom.

Premda se sirijski film može smatrati beskompromisno nacionalnim u svojoj ukotvljenosti u lokalnoj kulturi Sirije, kao i beskompromisno arapskim, riječ je o kinematografiji koja se ozbiljno bavi svjetskim filmom i njegovim stilovima. Prije svega izražen je snažan utjecaj sovjetskog formalizma, budući da su mnogi sirijski redatelji studirali u bivšem Sovjetskom Savezu. Kritičari su cesto isticali i srodnost s djelom Andreja Tarkovskog, primjerice u radu Oussame Mohammada i Mohammada Malasa. S druge pak strane, rad Abdullatifa Abdul-Hamida cesto se uspoređuje s naslijeđem talijanskog neorealizma, osobito s Vittoriom de Sicom.

Program uključuje neke od filmova koji se smatraju ključnim za arapsku kinematografiju (Noć), tipične po oblikovanju teme, stila ili filmskog pristupa, kao i filmove široke popularnosti (Noći šakala). Program pruža uvid u širok raspon žanrova, od romantične komedije do društvene i političke satire, povijesnog epa i autorskog filma. Predstavljeni su filmovi međunarodno priznatih redatelja kao sto su Mohammad Malas, Nabil Maleh, Oussama Mohammad i Abdellatif Abdul-Hamid, kao i mladi autori, poput 'Ammara el-Beika ili Hishama el-Zoukija. Program uključuje i film pionira dokumentarnog filma Omara Amiralaya, koji je izvršio trajan utjecaj na sirijski i arapski film, kao i prve filmove autora koji su kasnije snimali igrane filmove.

Program je dio putujuće izložbe Fokus na Siriju: trideset godina suvremene kinematografije, u organizaciji ArteEast (www.arteeast.org).

izvor:
www.zamirzine.net

–

02 / Na ovom radnom mjestu nema mjesta za vas.

Dugometražni dokumentarac Na ovom radnom mjestu nema mjesta za vas Slavena Žimbreka uvršten je u službenu selekciju 10. United Nation Association Film Festivala.

U konkurenciji festivala koji se održava od 24. do 28. listopada u Stanfordu prikazat će se 32 filma iz cijelog svijeta.

Na UNNAF-u, utemeljenom u povodu 50. godišnjice potpisivanja Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima, prikazuju se filmovi koji se bave ljudskim pravima, očuvanjem okoliša, siromaštvom, izbjeglicama, rasizmom, pitanjima žena. Tema ove godine je Kamera kao svjedok.

Žimbrekov film Na ovom radnom mjestu nema mjesta za vas progovara o diskriminaciji marginalnih skupina pri zapošljavanju i na radnim mjestima u Hrvatskoj, među kojima su homoseksualci, osobe s fizičkim invaliditetom, duševni bolesnici, HIV-pozitivne osobe i Romi.

Proizveden je 2007. u produkciji Centra za mirovne studije, Žimbra filma i Autorskog studija FFV. Dosad je, među ostalim, sudjelovao na 16. Danima hrvatskog filma, na Libertas Film Festivalu, Tabor Film Festivalu i Motovun Film Festivalu.

izvor:
www.net.hr

–

03 / Završio festival Nepokoreni Grad 2007

Festival Nepokoreni Grad 2007 završio je u noći sa subote na nedjelju koncertom/partijem elektronske glazbe u prostoru nekadašnjeg hotela (nova) Korana. Na partiju su nastupile djevojke iz sve popularnijeg elektro dvojca Dekolaž koje su svojim zvukom ali i nastupom privukle sječanja na najbolje trenutke elektroničke plesne glazbe s početka 80-ih godina prošlog stoljeća. Tome je dodatno doprini VJ set poznatih klc VJ-eva, dubokeljute i mitchb, te maštovito preuređen interijer.

–

04 / Dajmo da šopingira!

Kako Vlatka Pokos u novoj reklami poručuje da šoping liječi sve stresove, pa tako očito i patnju što ne može vidati Lanu, otkazujemo suradnju koju smo s njom planirale izjavila je za Večernji List Sanja Sarnavka, predsjednica Grupe za ženska prava B.a.b.e.4. rujna 2007

Tako je izjavila nakon što je pogledala reklamu Raiffeisen banke u kojoj tužna Vlatka Pokos živne i kreće u šoping nakon što joj RBA dade karticu.

Htjeli smo joj pomoći i na njezinu primjeru pokazati kako nije u redu da žena koja je odgajala dijete, naposljetku bude nazvana samo maćehom, no Vlatka tada nije odašiljala poruku da je lakoumna žena koja sve rješava šopingom objasnila je Sarnavka.

Predsjednica Ženske mreže Bojana Genov smatra da reklama o ženama stvara sliku "neodgovornih bića kojima ne treba povjeravati ozbiljne stvari, pa niti kartice".

Neukusna je jer se koristi predrasudama o ženama kao neodgovornim potrošačicama. Takva slika o ženama nema veze s realnošću, u kojoj većina žena odgovorno upravlja obiteljskim budžetom.
Pritom se karticama ne koriste kao sredstvom psihoterapije, nego sredstvom preživljavanja od plaće do plaće. Reklama sa ženom koja hir i nelagodu liječi kupnjom, diskriminacijska je i uvredljiva jer žene predstavlja kao impulzivne i neodgovorne osobe.

Krajnja je posljedica te poruke da ženama ne treba povjeravati ozbiljne poslove, pa ni kartice. Teško mogu zamisliti ijednog muškarca na mjestu V. Pokos u toj reklami. Ona možda ne škodi njoj, ali šteti percepciji žena u javnosti drži B. Genov.

Pravobraniteljica za ravnopravnost spolova Gordana Lukač Koritnik kritizira reklamu u kojoj se žene dijele na "prave dame" i one koje to, valjda, nisu. To je još jedna u nizu reklama koja promiče stereotipe o korištenju kreditnih kartica poput pravih dama i terapiji šopingom prokomentirala je spornu reklamu G. Lukač-Koritnik.

Vlatkin odgovor: Nisu mi niti nudile pomoć
Interesantno, nijedna od tih udruga nije mi se obratila kad mi je to bilo potrebno! Nitko mi se nije javio, niti ponudio pomoć! Doista su besramne i licemjerne! B.a.b.e. mi nisu ponudile pomoć, već je to jedna obična izmišljotina koju nisam demantirala jer ne stignem baš na sve reagirati. Uostalom, ako one nisu shvatile šalu i ironiju, ne samo da nemaju smisla za humor nego nisu ni inteligentne! Činjenica je da sve žene vole kupovati pa mi nije jasno što glume! Kad si lijep i pametan, svi te mrze! Nemam riječi! prokomentirala je Vlatka Pokos navode udruga i pravobraniteljice.
izvor:
www.vecernji.hr
Inače Vlatka Pokos već dugo je na meti ironičnih uradaka. Na stranici youtube nalaze se još dva filmića, koji su očito poslužili kao nadahnuće autoru reklame. Postala ih je osoba pod pseudonimom glatkakokos.
Dajmo da šopingira 1
Dajmo da šopingira 2

komentiraj

–

05 / Blog Day 2007.

Ove godine, 31 kolovoza, po treći put obilježit će se Blog Day (dan bloga). "Budući da se krećemo u istim "blogerskim krugovima" ovo je odlična inicijativa za unošenje "različitosti" u blogosferu - informira nas Blogowski pozivajući se na organizatora Nir Ofir-a.

Osnovna ideja BlogDay-a je da svaki bloger objavi jedan post u kojem preporuča 5 blogova s različitim "pogledom na svijet" od svojih ili jednostavno preporuči one koji ne pišu o stvarima koje ih izravno zanimaju.

A zašto baš 31. rujan? Blogowski zaključuje kako se datum, odnosno brojevi 3108, uz malo modifikacije i mašte, mogu iščitati kao riječ BLOG, što je vidljivo i na službenom logu. Želite li se i vl priključiti globalnoj blog inicijativi instrukcije su sljedeće: Naći pet interesantnih blogova. Informirati ih kako ćete ih predložiti unutar Blog day-a Napisati kratak opis bloga I napisati link.

Ubaciti jedan link u istom postu prema Technoratiju na http://technorati.com/tag/BlogDay2007 i link na BlogDay web site na http://www.blogday.org
Pored službenog sajta BlogDay, cijela se stvar može pratiti i preko Twittera ili preko Technoratija.

–

06 / VOX FEMINAE FEST:

12.-14. listopad 2007. SC

Udruge UKE (www.uke.hr) i K-zona (www.cunterview.net) u partnerstvu sa SC Kulturom promjene organiziraju festival posvećen ženskom stvaralaštvu: Vox Feminae Fest Vox Feminae fest održat će se od petka 12. do nedjelje 14. listopada 2007. u prostorijama Studenskog centra u Zagrebu U tri dana festivala ugostit ćemo Upstage kolektiv sa sjedištem u Novom Zelandu, band iz Nizozemske Suicidal Birds, radionice (free software, DIY, body-painting, ples), Linux install party, kreativnu sobu (izrada i apliciranje prišivaka i poruka na odjeću…), filmski feminae program, performanse, izložbe, predstavljanje svjetskih feminea i girrrl web portala, časopisa, fanzina, inicijativa i kolektiva, proizvođače zdravog duha i hrane, avangardno modni plazbeni program, dijvj feminae doživljaj, društvenu igraonicu, žene biraju plesnjak i puno dobre energije.Na portalu www.cunterview.net postepeno ce se već od lipnja predstavljati sve umjetnice, materijali za radionice i kolektivi koji sudjeluju na festivalu.Na www.voxfeminae.net biti ce raspisani natječaji za vj-ing, dj-ing i performanse, a ovo je svakako i najbolje mjesto za pravovremeno chekiranje detaljnog programa. Kontakt:Tanja Topolovec, ttopolovec@gmail.com, UKEGabrijela Ivanov, gabrijela.ivanov@gmail.com, K-zona

–

07 / Grad Split i Forum organizacija civilnog društva potpisali Sporazum o suradnji.

Sporazum o suradnji između Grada i civilnih udruga potpisali su danas splitski gradonačelnik Ivan Kuret i voditelj Savjeta Foruma organizacija civilnog društva Splitsko-dalmatinske županije Slobodan Škoprelja.

Gradonačelnik Kuret istaknuo je kako je potpisivanje sporazuma kojim se civilnim udrugama omogućava kvalitetniji rad i razvoj projekata te bolja suradnja s predstavnicima lokalne vlasti, samo potvrda onoga što se već događa u praksi, jer Grad Split, kako je rekao, već godinama razvija dobru suradnju s nevladinim sektorom, posebno s udrugama koje okupljaju mlade.

Škoprelja je, naglasivši zadovoljstvo suradnjom s Gradom, poručio kako će Savjet Foruma nastojati sličan sporazum potpisati i sa županijskim vlastima.

Pročelnica splitskog Upravnog odjela za zdravstvo i socijalnu skrb Vesna Zec istaknula je kako Grad Split i udruge zajedno planiraju potrebe, a samo kroz njezin Odjel na godinu se za neprofitni sektor putem natječaja izdvaja 5 milijuna kuna. Od tih projekata najviše koristi imaju upravo građani kojima su i namijenjeni. Također, dodala je, mnoge udruge ostvaruju suradnju i svoje projekte financiraju kroz natječaje drugih gradskih odjela, ili koriste gradske prostore plaćajući povlaštenu najamninu.

Predstavljeni su i projekti koji će se financirati iz programa Europske unije CARDS 2004. Za ovu je godinu odobreno više od 6 milijuna kuna za projekte splitskih udruga: Mi, Split-zdravi grad, Zajednica Susret i Sunce

Novac iz drugog projekta "Inovacije i učenje", dio Projekta reforme socijalne skrbi financiranog kroz zajam Svjetske banke kao oblik pomoći hrvatskoj Vladi u kreiranju jednostavnog sustava koji je usredotočen na korisnika, dobile su nevladine organizacije koje razvijaju modele rada s djecom, invalidima i starijim osobama - udruge "Anđeli i "Mi".

Njihovi su projekti prihvaćeni budući da se reforma sustava temelji na načelima pomoći korisnicima da postignu najveći mogući stupanj samopouzdanja kroz pružanje učinkovitih socijalnih usluga onima kojima su najpotrebnije, osiguravanje ujednačenog pristupa kvalitetnim i odgovarajućim socijalnim uslugama, te moderniziranje usluga i jačanja njihove financijske održivosti.

Hina:
www.vecernji.hr

–

08 / Era cenzure vs. slobode govora

Robert Olujić

Ronald McDonald naredio brisanje kritičkih tektova o McDonald'su; Netko iz Starbucka uklonio link na kompromitirajući članak o Starbucksu; Vlada Južne Afrike misli da je njen protkem s adsom sranje Wikipedija se mora "korigirati" odlučila je Izraelska ambasada …Ovo su tek neki od nasumično odabranih naslova sa popisa objavljenog na Wikidgame-u (http://wired.reddit.com/wikidgame/) I pitmjer su kako su strane kompanije, moćne vladine organizacije i njima slični izmijenjenili ili pak potpuno izbrisali članake sa Wikipedije. U kontekstu toga popisa, vijest na dnevniku HTV-a "Wikipedia na udaru CIE i Vatikana" je uistinu samo vrh ledenog brijega. Jer popisu na Wikidgame-u čini se da nema kraja!

Taj je popis osvanuo nakon jedne veoma kreativne i korisne intervencije. Virgil Griffith, 24-godišnji student Kalifornijskog Instituta za Tehnologiju, izumio je search engine ili web tražilicu nazvanu Wiki Scanner koja identificira IP adrese kompjutera sa kojih je editiran određen sadržaj na Wikipediji. Ako ste kliknuli na spomenuti popis, vidjeli ste da su rezultati ovog izuma fascinantni. Ali i uznemirujući te vrlo indikativni. Kako u pogledu Wikipedije, tako i cijelog Interneta. Slobodno možemo govoriti o borbi između cenzure i slobode ili kako bi to formulirao Lawrence Lessig, pravnik i osnivač Creative Commons licence, o borbi 21. stoljeća: između slobodnog i kontroliranog resursa.
Ovo je era u kojoj su se dogodile najznačajnije promjene na područjima slobode govora, demokracije, pristupa informacijama i participacji. To se uvelike dogodilo zahvaljujući Internetu koji je sa svojim početnom arhitekturom bio vrlo nalik Wikipediji. Ta se arhitektura, zbog tržišno - vladinih razloga, vremenom mijenjala iz slobodne u sve više kontroliranu. S druge strane, pojavljivale su se inovacije na području free open softvera koje su inspirirale pokretanje drugih inovacija koje djeluju po istim principima. Jedna od tih inovacija je Wikipedia kakvu znamo. I ova inovacija, koja je jedna od najblistavijih u povijesti moderne tehnologije, u opasnosti je promijeniti svoju bit. To nije nikla novo, ta opasnost postoji od kada postoji sama Wikipedia, pa i Internet. No to je jedna od mnogih opasnosti o kojima nismo željeli imati pojma. Do danas, do trenutka kada su masmediji počeli o tome govoriti, svijetlu istinske prijetnje slobodi informiranja. I to je ono što je žalosno. Cijelo vrijeme vodeći ljudi na polju tehnologije i prava upozoravali su nas na to, no mi se počinjemo zabrinjavati tek kad nas mediokritetski mainstream mediji o tome, onako usput, obavijeste. A kao što ćemo vidjeti, razloga za zabrinutost ima popriličnо…

Cenzura na Internetu kao fundamentalna prijetnja budućnosti informiranja.

Arhitektura Interneta je od svojeg početka bila poprilično nalik Wikipediji. Dakle Internet je bio prostor koji je svatko mogao slobodno koristiti. Lawrence Lessig u svom tekstu "Arhitektura inovacije" o tome kaže: Usred smo procesa kojim se, kroz pravo i kroz tehnologiju, mijenjaju ta svojstva te početne arhitekture. Budući da vjerujemo da " se cijelim svijetom najbolje upravlja kada je podijeljen među privatnim vlasnicima" mi mijenjamo arhitekturu neta kako bismo omogućili da ga se dijeli i kontrolira; budući da vjerujemo da "se cijelim svijetom najbolje upravlja kada je podijeljen među privatnim vlasnicima" mi širimo i potičemo kontrolu nad sadržajem putem zakona o intelektualnom vlasništvu: budući da vjerujemo u ono što nam govori naša ideologija, mi Internet preobražavamo tako da odgovara toj ideologiji.
Evidentni dokazi Lessigovih tvrdnji upravo su ovi svježi primjeri promjene sadržaja na Wikipediji koje provode strane kompanije i njima slični. No ovdje priča seže dalje, jer se cenzura i iskrivljavanje informacija ne zaustavljaju samo na Wikipediji; cijeli Internet je po mnogočemu itekako podijeljen među privatno - državnim vlasništvom, ili bolje reći: prodan.
U tekstu Mislava Nekića "Kineski zid u virtualnom prostoru" saznajemo slijedeće: Internet je najslobodniji medij. Za malo noveca svatko može pokrenuti vlastiti web i svijetu reći što misli. Da li je to zaista tako? Možda je i bilo do prije nekih pet-godina. No, svjetski moćnici odlučili su toj slobodi stati na kraj. Tako je jedan kineski kolega novinar Shi Tao osuđen na 10 godina zatvora zbog navodnog odavanja državnih tajni stranoima. Osuđen je zbog toga što je elektronskom poštom kontaktirao jedan prodemokratski site u Sjedinjenim američkim državama. Informacija se odnosila na upozorenje kineske vlade novinarima da ne pišu o demokratskim aktivnostima tamošnje oporbe. Elektronska pošta poslana je putem Yahoo-a. Ovaj primjer oslikava ono što si mnogi još ne žele priznati – počelo je doba cenzure u cyber prostoru.

Vodeća zemlja u cenzuri je upravo Kina u čemu suraduju sa imenima kao što su Yahoo, Google i Microsoft (MSN). Iz Kine ne možete na sajtove CNN-a ili Washington Posta. Mislav Nekić navodi primjer: Pokušate li na kineskom Googleu pronaći slike demonstracija na Tienanmenu, rezultat pretrage biti će slike sretnih Kineza koji uživaju u svim čarima poznatog trga. Ista pretraga s hrvatskog Googlea rezultirat će slikama oklopnih vozila kojima su ugušene demonstracije.
Ista priča se odvija na Bliskom Istoku, dok se na Kubi Internetom mogu služiti samo članovi partije, službenici i liječnici: ljudi koji imaju posebnu dozvolu starog majstora Fidela. Udruga za očuvanje ljudskih prava Amnesty International tako je pokrenula akciju za očuvanje slobodu govora na Internetu, jedno od temeljnih ljudskih prava koje bi se upravo na Internetu trebalo najbolje provoditi. Tako je Amnesty pozvao blogere na solidarnost i akciju spašavanja njihovih kolega blogera koji su završili u zatvoru zbog plasiranja informacija na svojim web prostorima. Nekić u svom tekstu izvještava: Primjerice iranski bloger Kianoosha Sanjari početkom listopada završio je zatvoru jer je na svom blogu negativno pisao o postupcima iranske policije u sukobima sa sljedbenicima Ajatolaha Boroujerdija. Amnesty tvrdi da se cenzura provodi i u Vijetnamu, Tunisu, Saudijskoj Arabiji, Kubi, Jordanu i Maldivima…. Posebne kritike Amnestya odnose se na tražilicu Google koja je na zahtjev kineskih vlasti u Kini blokirala pristup svim web sajtovima koji govore o Tajvanu i Tibetu, kao i na sve što se odnosi na demokraciju općenito. Osnivač Wikipedije Jimy Wales, jedan od gorljivih protivnika takve cenzure posebice u Kini, nije mogao spriječiti ukidanje kineske Wikipedije!

Lawrence Lessig u svojoj prvoj knjizi "Kod i drugi zakoni cyberprostora" razmatrao je prošlost, sadašnjost i budućnost Interneta. To je činio sa tehnološke, pravne i moralne strane. Zaključak je: slobodu ili kontrolu određuje arhitektura Interneta, a tu arhitekturu stvaramo upravo mi. Ta arhitektura može ograničavati pristup određenim sadržajima, ili ga može otvoriti još više. Budući da su tvorci Interneta zamišljali taj jedinstveni prostor kao savršeno mjesto za razmjenu informacija kojim se može služiti svatko, smjer arhitekture mreže, u kojem se ona danas kreće, je fundamentalno suprotan prvobitno zamišljenom. Na svu sreću postoje inicijative, kao što je free open softver na što se nadovezuju web alati/stranice otvorenog koda. Jedan od tih pozitivnih slučajeva je upravo Wikipedia, koja je nastala na principima volonterizma i želje za sudjelovanjem, a ne po principima biznisa i osobnog profita. To i jest jedan od glavnih razloga što je ta enciklopedija premašila bilo koju drugu, i što je većina sadržaja na njoj pisana na manje pristran način nego što je to slučaj sa komercijalnim izvorima informacija koji se autocenzurom uvijek moraju prilagođavati zahtjevima financijera (čitaj: moćnih kompanija). I sada se ti isti financijeri upliču u kreaciju Wikipedije, jednog od najkorištenijeg i najvažnijih prostora na cjelokupnom Internetu.

Stanje Wikipedije nakon uvođenja Wiki Scannera

Osim što je najveća online enciklopedija, Wikipedia je poznata još i po tome što ju svatko smije uređivati. To dakako povlači za sobom određene posljedice kao što su npr. nepodobni komentari, iskrivljene vijesti ili promjena onih već plasiranih, što se u Wiki žargonu naziva vandalizmom. To je cijena koja se plaća otvaranjem slobodnog pristupa kreiranju sadržaja na nekom mediju. Sad, tu postoje administratori i posebni urednici koji se brinu o tim problemima te ih nastoje ispraviti. I to nije nimalo lak posao budući da se radi o golemoj količini podataka. Međutim, svaka od tih intervencija na tekstovima je zabilježena u povijesti članka što uključuje i IP adresu računala sa kojega je ta intervencija uređena. No ovih dana je došlo do fascinantnih otkrića pomoću već spomenutog Wiki Scannera. Tako se npr. otkrilo da su se izmijene na sadržaju Wikipedije provodile CIA, Vatikan, Nacionalni odbor američke Demokratske stranke, New York Times i tvrtka Diebold. No kao što smo već rekli na početku ovog teksta, ovo je samo vrh ledene sante.
Osvrnimo se na tvrtku Diebold i neke stvari objavljene u časopisu WIRED… 17.11.2005. anonimni je korisnik Wikipedie izbrisao 15 redaka vezanih uz elektronske glasačke kutije tvrtke Diebold. Taj anonimac ostavio je "otiske prstiju" u obliku IP adrese kompjutera. Zanimljivo, u ovom slučaju radi se o IP adresi iz ureda same korporacije Diebold. I to je samo jedan od slučajeva. Nedavno, po prvi puta, otkriveno je kako su korporacije obavile na milijune takvih izmjena. To samo potvrđuje dugogodišnje sumnje o manipulaciji sadržaja, koje je do sada bilo moguće samo djelomično i poprilično površno otkrivati, i to u samo posebnim slučajevima. Ovo povećano otkrivanje postalo je moguće zahvaljujući Wiki Scannneru kojeg je izumio već spomenuti student Kalifornijskog Instituta za Tehnologiju Virgil Griffith. Inspiriran prošlogodišnjim vijestima da su članovi Kongresa uređivali članke koje su sami postavili, Griffith je postao znatiželjan te je htio saznati koje su velike kompanije i druge organizacije činile slične stvari iz vlastitih interesa. Sada anonimni korisnici ostavljaju IP adrese koje su javno vidljive. Dakle, Wiki Scanner je svima dostupan na korištenje kao i rezultati pretrage. Wikipediju je također dozvoljenu cijelu downloadati kao i detektirane promjene Wiki Scannera. Griffith je tako skinuo cijelu enciklopediju, izolirajući zapise od anonimnih promjena i IP adresa. Nakon toga je povezao te IP adrese sa javnim preglednicima poput ARIN-a. Rezultat je baza podataka od 34.4 milijuna promjena izvedenih od 2.6 milijuna organizacija ili pojedinaca koji sežu od CIA preko Microsofta do kongresnih kancelarija.

Spomenuta kompanija Diebold mijenjala je sadržaje, koje je nekoliko dana kasnije jedan Wikipedia urednik ispravio te zamolio da se to više ne čine, jer je riječ o vandalizmu. Jedan Dieboldov PR rekao je kako to ne može komentirati. Ovdje nije na odmet spomenuti da su se promijenjeni članci o Dieboldu odnosili na efikasnost ili vjerodostojnost glasačkih kutija te tvrtke, koja je, onako usput budi rečeno, jedan od sponzora Bushove predsjedničke kampanje. Mediji pak osim ove kompanije najviše uzimaju kao primjer Vatikan, pa tako u vezi toga stoji u tekstu Koji to "anonimusi" "dotjeruju" članke na Wikipediji objavljenog na www.index.hr: Računala s adresom u Vatikanu su, pak, često služila za mijenjanje članaka o IRA-i, odnosno brisala navode o umiješanosti Gerryja Adamsa u ubojstva za vrijeme sukoba u Sjevernoj Irskoj… Korisnici CIA-nih računala su, pak, bila mnogo konstruktivniji te dali cijelo bogatstvo podataka o Iranu i predsjedniku Mohammedu Ahmadinejadu. Na www.net.hr pak stoji: Ostale izmjene koje je unijela CIA nešto su bezazlenije, a odnose se na opis lika i djela TV voditeljice Oprah Winfrey te bivšeg šefa CIA-e Portera Grossa.

Na WIRED-u saznajemo također da je Wall-Mart unosio izmijene o plaćama svojih zaposlenika, ili "ispravljao" tekstove aktivista o zapošljavanju u svojoj zajednici. Kancelarija Conrada Burnova, senatora Montane, je pak mijenjala jedan kritički članak naslovljen "Kontroverzan glas" u "Glas za farmere" prijateljskog sadržaja. Griffith u WIRED-u kaže da je lansirao projekt u nadi pronalaženja skandala vezanih uz velike kompanije. No tu postoji i jedan drugi, praktičniji cilj. Pri otkrivanju anonimnih uređivanja koje provode kompanije, poput velikih farmaceutskih tvrtki u unosima koji utječu na njihov biznis, ta otkrića mogu pomoći stručnjacima u provjeri tih izmjena kako bi ispitali da li su te izmjene znanstveno valjane, komentira Griffith. Iako neki glasnogovornici Wikipedije tvrde kako ova enciklopedija nije pod utjecajem moćnika, po ovim svim činjenicama takve tvrdnje izgledaju blijedo. Budući da je sadržaj na tom prostoru svatko slobodan uređivati, prirodno je pretpostaviti da će se mnogo toga vezanog uz biznis ili politiku mijenjati. No u svakom slučaju, Wiki Scanner je unaprijedio mogućnost ispravljanja plasiranja pristranih informacija od velikog kao i od malog značenja mnogo više nego što je to bilo moguće do tada. I učinio je sve te izmjene svima vidljivima.

Zadivljuje ironija - dobivamo Hladni rat protiv državne kontrole samo da bismo tu kontrolu ponovno ukopali u položaje u ime tržišta. Vodimo bitku u ime slobode govora samo da bismo vidjeli kako taj arsenal prelazi u ruke onih koji kontroliraju govor. Branimo ideal vlasništva, a onda pobrkamo njegove granice i proširimo njegov doseg na prostor kojeg niti jedan od naših utemeljitelja ne bi nikada niti zamislio. Prolazimo ovim momentom arhitekture inovacije ponovno prema arhitekturi kontrole – a da ni ne primjećujemo, a da se ni ne opiremo, a da ni ne pitamo. Možda ćete primijetiti da je to proturječje u našoj tradiciji. Možda ćete doći u napast da ponovite omiljene retke iz knjige Jamiea Boylea: "Nemam ništa protiv proturječja, neki od mojih najboljih prijatelja su proturječja." No ovo je proturječje protiv kojega bismo trebali biti. Međutim, mi, Amerikanci, nismo.

U vrijeme kada je Lessig napisao ove riječi bilo je mnogo razloga za pesimizam, kojeg naravno ima i danas. Ali aktivnosti kreativnih, inteligentnih i znatiželjnih ljudi - poput Griffitha, pokazuju da su mnogi ipak zabrinuti ovim proturječjima. Ta se zabrinutost ne zaustavlja na pukom teoretsko - intelektualnom kriticizmu, već evoluira u konkretne poteze kako bi se ta zabrinutost smanjila. Inicijative poput Electronic Frontier Foundationa, Freeculture.org, Creative Commonsa ili pak pojedinaca kao što je Griffith žrtvuju su dokazi tome kako pored ugroženosti slobode Interneta postoji, ne samo nada u oslobođenje, već i mnogi uspjesi protiv ove velike prijetnje. Izgleda da "Hladni rat" kontrole protiv slobode nije više toliko hladan...

–

Linkovi na temu:
http://wired.reddit.com/wikidgame/
http://www.wired.com/politics/onlinerights/news/2007/08/wiki_tracker?currentPage=all
http://www.index.hr/vijesti/clanak.aspx?id=355753
http://www.net.hr/webcafe/page/2007/08/17/0096006.html
http://www.eff.org/
http://freeculture.org/
http://creativecommons.org/

–

09 / Ne militarizmu i militarizaciji!

"ZVUK" - Zadarska vizija urbane kulture, "Direktna akcija" – anarho-sindikalistička grupa i "Inicijativa Queer" - anarho-queer grupa uputili su cirkularni poziv na akcije protiv NATO-ovih vježbi "Noble Midas 07".

Kao što je sada već poznato od 1. do 12. listopada diljem srednjeg i južnog Jadrana će se održavati jedna od najvećih NATO-ovih akcija "Noble Midas 07". Radi se o militarističkoj akciji kojoj je cilj simulacija (ratnih) kriza i vježbanje brze intervencije NATO snaga u tim situacijama. Radi se o uvježbavanju "NATO snaga za brzi odgovor" kao novog strategijskog koncepta te militarističke institucije, a čiji je cilj brza intervencija u slučajevima krize. Taj koncept je od presudne važnosti za modernije strategije ratovanja – ili tzv. "rata protiv terorizma" – u kojem više ne postoji fronta konfrontacije, i stratište i ratište postaje moguće bilo gdje i bilo kada. Taj koncept se od prethodnih modela ratovanja razlikuje po tome što omogućuje veću autonomiju jedinica koje su dio "NATO snaga za brzi odgovor", odnosno, radi se o jedinicama sa visokom tehnološkom opremom koje su u stanju intervenirati u najkraćem roku na žarištima krize, a mobilnost je njihov najveći adut. Uz to se uvodi i tzv. "transfera nadležnosti" ili uklanjanje nacionalnih prepreka NATO-vim intervencijama unutar zemlja članica, koje je prije kočio princip nacionalnog odobrenja. Ovlasti za intervenciju nalaze se u rukama virtualnog zapovjednika Savezničkih snaga za Europu, a tu funkciju sada obavlja američki časnik Batz John Craddock, koji će i sam prisustvovati ovim vježbama.

U sklopu tih vježbi na teritoriju Hrvatske, na prostornom potezu od Splita – Zadra – Rijeke boravit će: 40 brodova, 6 podmornica (od kojih 3 nuklearne, ali koje neće ulaziti u teritorijalne vode), 29 borbenih aviona, 23 helikoptera, 9 drugih zrakoplova (izviđanje itd.) te mornaričko pješaštvo u sastavu amfibijsko-desantnih snaga, odnosno oko 759 marinaca. Cijeli ovaj militaristički arsenal će biti dodatno povećan sa sudjelujućim snagama Hrvatske ratne mornarice.

Kao ciljevi ove akcije generalno se uzimaju ocjenjivanje spremnosti borbene spremnosti stožera i postrojbi, a hrvatska strana, u pravom provincijskom duhu svoje politike, ističe uvježbavanje NATO strategija ratovanja.

Države sudionice sačinjavaju: Bugarska, Francuska, Njemačka, Grčka, Italija, Nizozemska, Norveška, Rumunjska, SAD, Španjolska, Turska, Velika Britanija.

I dok se priprema jedna od najvećih vojnih vježbi ovakvog karaktera uopće, a zasigurno se radi o najvećoj ovakvoj vježbi za Hrvatsku, zanimljivo je, ali istovremeno i zaprepašćujuće, gledati kako ne postoji niti jedna opozicija, ili makar glas neslaganja sa ovim militarističkim luna parkom.

Neke NVO (Nevladine organizacije) – nositeljice tzv. "civilnog društva" – što bi značilo i kakve-takve kritičke svijesti građana i građanki – ili su ostale pasivne po tom pitanju, ili su, a što dođe na isto, spremno upale u retoriku i ograničeni diskurs koji im se nudi. Do sada je jedino izašao skupni dokument većine NVO organizacija koje, eto, šalju apel za referendum. Za nas, antimilitariste i antimilitaristkinje iz raznih zadarskih organizacija, oba zahtjeva su lažna – i apel i referendum. Žalosti nas da NVO organizacije nisu bile barem u stanju zahtijevati taj sitničavi referendum, već su eto iskazali zabrinutost za proceduru. Referendum je procedura, i ništa više, on ne mora, što je već odavno jasno, uopće biti pokazatelj "demokratičnosti" nekog društva, a često je i daleko od toga.

Da zarežemo još dublje – pozivanjem na referendum indirektno se poručuje da pitanje antimilitarizma može biti stavljeno na izbore i njime legitimirano. Mi, kao antimilitaristi i antimilitaristkinje, ne želimo biti dio tog spektakla. Zahtijevati referendum značilo bi i legitimirati "odluku većine", i nositi se sa posljedicama odluke – pristavši na referendum pristali bi na legitimiranje njegovih rezultata. Međutim, pitanje antimilitarizma nije i ne može biti pitanje institucionalnih izbora. To je pitanje etičke i političke pozicije – pozicije neslaganja i protivljenja svim militarističkim institucijama, svim militarističkim praksama i njihovoj ulozi u širim opresivnim društvenim odnosima poput kapitalizma, države, državotvornosti, seksizma itd.

Antimilitarizam se tako može najlače iskazati u formi direktnih akcija, daleko od logike lobiranja u koju je većina NVO organizacija upala. Lobirati znači već biti uvučen u leksikologiju države i samim time ograničen izborima. Znači reformirati nešto što treba biti ukinuto. Zato, putem direktne akcije, možda ne možemo spriječiti ovaj događaj ali im barem možemo pokvariti zabavu, i još jednom glasno izjasniti naš stav: "Ne militarizmu uvijek i svugdje, ne NATO-u sada i ovdje".

Pozivamo sve organizacije da zajedno s nama 6. listopada unutar svojih lokalnih zajednica organiziraju prosvjede protiv NATO-a, kao i da tokom vježbe rade druge direktne akcije. Prosvjed na taj datum može biti simbolički čin, izraz solidarnosti i neslaganja sa militarističkim luna parkom.
Tko god je voljan suradivati i zajedno sa nama koordinirati akcije protiv ove vježbe, neka nas do 16. rujna kontaktira na **antimzadar@gmail.com**

–

©2007 Unzine Records
Album mixed and produced by Unzine
Album artwork ©2007 Mrbowlegs
For more info please visi:t www.unzine.org and www.mrbowlegs.co.uk